

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

Remmerswaal Accountants & Adviseurs

Laan van Hildernisse Noord 4
4617 AE Bergen op Zoom
Telefoon +31(0)164 25 34 55

Onder de Linden 7
4695 BV Sint Maartensdijk
Telefoon +31(0)166 66 24 69

Streuvelslaan 12
4707 CH Roosendaal
Telefoon +31(0)165 58 59 00

www.remmerswaal.nl
info@remmerswaal.nl

[NIEUWSBRIEF]

JUNI 2015

[R]

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

OMZETBELASTING

Uitzenden van zorgpersoneel

De btw-richtlijn van de EU bevat een vrijstelling voor diensten en leveringen van goederen die samenhangen met maatschappelijk werk en sociale zekerheid. Van de vrijstelling zijn uitgesloten de leveringen en diensten die niet noodzakelijk zijn voor het verrichten van de vrijgestelde handelingen.

De vrijstelling is niet van toepassing op een uitzendbureau dat zorgpersoneel ter beschikking stelt aan zorginstellingen die wel onder de vrijstelling vallen. Dat blijkt uit het antwoord van het Hof van Justitie EU op prejudiciële vragen van het Duitse Bundesfinanzhof. Het Bundesfinanzhof had vastgesteld dat het uitzendbureau zelf geen zorginstelling exploiteerde, zodat de vrijstelling naar de tekst van de bepaling niet van toepassing was. Omdat het Bundesfinanzhof vond dat de diensten van het uitzendbureau nauw samenhangen met maatschappelijk werk en sociale zekerheid, sloot het niet uit dat het uitzendbureau toch recht had op de vrijstelling van omzetbelasting. Volgens het Hof van Justitie EU is het in beginsel aan de lidstaten om te bepalen of een organisatie kan worden erkend als instelling van sociale aard. De Duitse wetgever heeft uitzendbureaus, die personeel ter beschikking stellen van zorginstellingen, niet

erkend als instellingen van sociale aard. Daarom is de vrijstelling van omzetbelasting niet rechtstreeks van toepassing op het personeel van een uitzendbureau.

Het Hof van Justitie EU oordeelt verder dat de terbeschikkingstelling van werknemers als zodanig geen dienst van algemeen belang in de sociale sector vormt. Ook gediplomeerd zorgpersoneel dat zijn diensten rechtstreeks ten behoeve van hulpbehoevenden verstrekt kan niet worden aangemerkt als instelling van sociale aard.

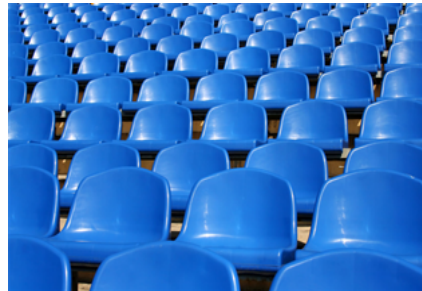
Laag tarief onderhoud woningen vervalt

De tijdelijke toepassing van het lage btw-tarief van 6% op arbeidskosten bij renovatie en onderhoud van woningen vervalt per 1 juli 2015. De werkzaamheden moeten vóór die datum zijn afgerond. Is dat niet het geval, dan is het hoge btw-tarief van toepassing, ook over delen van de werkzaamheden die al voor 1 juli zijn gefactureerd. Het lage btw-tarief blijft wel van toepassing voor schilderen, stukadoeren en isoleren van de woning, mits de woning ouder is dan twee jaar. Voor andere werkzaamheden aan de woning geldt vanaf 1 juli weer het normale (hoge) tarief van 21%.

Verhuur met bijkomende diensten

De enkele verhuur van een onroerende zaak is voor de omzetbelasting een vrijgestelde prestatie. Het Hof van Justitie EU heeft onlangs geoordeeld dat een combinatie van verhuur met aanvullende diensten niet altijd is aan te merken als passieve verhuur. In die gevallen waarin van passieve verhuur geen sprake is, geldt de vrijstelling van omzetbelasting niet en heeft de verhuurder dus recht op aftrek van voorbelasting.

Het Hof van Justitie EU deed deze uitspraak in een zaak over de verhuur van een voetbalstadion. De verhuurder had zich een aantal rechten en voorrechten voorbehouden. De vergoeding voor de overige diensten bedroeg 80% van het totaal. De bijkomende diensten waren instandhouding, schoonmaak en onderhoud en aanpassing van het stadion aan de geldende normen. Bij verhuur van een onroerende zaak wordt aan de huurder voor een overeengekomen periode tegen vergoeding het exclusieve recht verleend om de zaak te gebruiken als ware hij eigenaar.

Volgens de Nederlandse wetgeving geldt het geven van gelegenheid tot sportbeoefening niet als verhuur van de sportaccommodatie. Deze dienst geldt als een belaste prestatie waarop het lage tarief van toepassing is. Het Hof van Justitie EU heeft in eerdere uitspraken al gezegd dat diensten die verband houden met de beoefening van sport en lichamelijke opvoeding zoveel mogelijk als één geheel moeten worden beschouwd. Daardoor is niet snel sprake van de enkele verhuur van de sportaccommodatie.

INTERNATIONAAL

Automatische uitwisseling rulings

De Europese Commissie heeft een voorstel gelanceerd voor een Tax Transparency Package. De bedoeling daarvan is de bestrijding van belastingontwijking en schadelijke belastingconcurrentie. Dat moet gebeuren door de lidstaten te verplichten om rulings onderling automatisch uit te wisselen. Een ruling is een afspraak met de belastingautoriteiten om zekerheid te verkrijgen over de fiscale behandeling. Het voorstel verplicht niet alleen tot uitwisseling van toekomstige rulings, maar van alle rulings vanaf 2005. Uitgezonderd zijn puur nationale rulings en rulings met natuurlijke personen. Het voorstel wordt eerst naar de Europese Raad gestuurd. De Europese Commissie is bezig met het opstellen van een actieplan op het gebied van de vennootschapsbelasting.

INKOMSTENBELASTING

Lening onzakelijk door toedoen schuldeiser

Een lening tussen gelieerde partijen is onzakelijk als de geldverstrekker een debiteurenrisico loopt dat een onafhankelijke derde niet zou hebben geaccepteerd. Behoudens

[R]

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

controle hiervan en het grote budgettaire belang voor de Staat, ligt een zo efficiënt mogelijke controle voor de hand. Hof Den Bosch vindt het gebruik van camerabeelden van de politie niet buiten proporties en dus toegestaan.

Alternatief voor beschikking geen loonheffingen

Bij de Tweede Kamer is het wetsvoorstel ter invoering van de beschikking geen loonheffingen (wetsvoorstel BGL) in behandeling. De BGL is bedoeld als vervanger van de Verklaring Arbeidsrelatie (VAR). Een van de redenen voor het wetsvoorstel BGL is de opdrachtgever medeverantwoordelijk te maken voor de controle op de juistheid van de kwalificatie van de arbeidsrelatie. Van diverse kanten zijn alternatieven voor de BGL aangedragen. Werkgeversorganisaties, zzp-organisaties en vakbonden stelden een benadering per sector voor, met de mogelijkheid voor een opdrachtgever om in één keer zekerheid vooraf te krijgen voor alle zzp'ers die hij contracteert.

De staatssecretaris van Financiën heeft dit alternatief overgenomen en uitgewerkt. In een brief aan de Tweede Kamer heeft hij de gevolgen voor het wetsvoorstel BGL uiteengezet. Voor het fiscale recht of het sociale zekerheidsrecht is geen verschil in behandeling per sector. Wel kan door een sectorale benadering rekening worden gehouden met specifieke terminologie, afspraken en regelgeving op ander vlak.

Op basis van overeenkomsten tussen opdrachtgever en opdrachtnemer zal de Belastingdienst de aard van de arbeidsrelatie beoordelen. Zowel belangenorganisaties van opdrachtgevers of opdrachtnemers als individuele opdrachtgevers en opdrachtnemers kunnen (model)overeenkomsten voorleggen aan de Belastingdienst. Aan het oordeel van de Belastingdienst over een overeenkomst kunnen partijen zekerheid ontfangen voor het al dan niet moeten inhouden van loonheffingen. De Belastingdienst zal beoordeelde overeenkomsten op het internet plaatsen. Dat geeft andere opdrachtgevers en opdrachtnemers de mogelijkheid om deze te gebruiken. Onder voorbehoud van wijzigingen in wet- en

regelgeving geldt het oordeel van de Belastingdienst over een voorgelegde overeenkomst voor een periode van vijf jaar.

De Belastingdienst zal zelf modelovereenkomsten opstellen zonder sectorale elementen. Deze modelovereenkomsten kunnen in meerdere sectoren worden gebruikt en zullen worden gepubliceerd op de website van de Belastingdienst. Voor zover partijen aan een dergelijke modelovereenkomst geen bepalingen toevoegen die afbreuk doen aan de inhoud van de modelovereenkomst en in overeenstemming met de overeenkomst wordt gewerkt, zijn partijen gevrijwaard van loonheffingen. De staatssecretaris streeft ernaar dat in het najaar circa 40 overeenkomsten op de website van de Belastingdienst zijn te vinden. Het wetsvoorstel BGL is inmiddels aangepast. Dat komt neer op het laten vervallen in de huidige wetgeving van de bepalingen die betrekking hebben op de VAR. Het vooraf beoordelen en bekendmaken van overeenkomsten is al onderdeel van het vooroverleg zoals de Belastingdienst dat regelmatig met het bedrijfsleven heeft. Nieuwe wetgeving is daarvoor niet nodig.

CIVIEL RECHT

Beherend vennoot en oude schulden CV

Een beherend vennoot van een CV is hoofdelijk aansprakelijk voor schulden van de vennootschap. Dat geldt niet alleen voor schulden die zijn ontstaan na zijn toetreding, maar ook voor schulden die betrekking hebben

op de periode voor zijn toetreding. Dat is de kern van een recent arrest van de Hoge Raad.

Het Wetboek van Koophandel bepaalt voor vennoten in een VOF en voor beherende vennoten van een CV dat iedere vennoot hoofdelijk verbonden is voor de verbintenissen van de vennootschap. Volgens de Hoge Raad valt in die bepaling geen beperking te lezen tot verbintenissen van de vennootschap die zijn ontstaan na de toetreding van een vennoot. De strekking van de wetsbepalingen brengt mee dat de hoofdelijke verbondenheid van de vennoten alle schulden betreft die ten tijde van hun toetreding tot de vennootschap bestaan of die nadien ontstaan. Het doel van de wetsbepalingen is bescherming van de schuldeisers van een VOF of een CV wanneer het vennootschapsvermogen ontoereikend is om aan alle verbintenissen van de vennootschap te voldoen. Volgens de Hoge Raad leidt de omstandigheid dat bij deze wetsuitleg bestaande schuldeisers er met de toetreding van een nieuwe vennoot een verhaalsmogelijkheid bij krijgen niet tot een ander oordeel.

VARIA

Toepassing onderwijsvrijstelling

Volgens Hof Den Haag is de onderwijsvrijstelling in de omzetbelasting van toepassing op een ondernemer die maatschappelijke stages verzorgt. De maatschappelijke stage is een onderdeel van het verplichte onderwijspakket. De school is verantwoordelijk voor de uitvoering van maatschappelijke stages. De daarop betrekking hebbende werkzaamheden werden voorheen verricht door leerkrachten van de school. Dat was aanleiding voor het hof om deze activiteiten te kwalificeren als onderwijs. Het ging hoofdzakelijk om de overdracht van kennis en vaardigheden. Het uitbesteden van deze activiteiten heeft geen gevolgen voor de toepassing van de onderwijsvrijstelling.

Hoewel bij de totstandkoming van deze uitgave de grootst mogelijke zorgvuldigheid is betracht, bestaat de mogelijkheid dat bepaalde informatie na verloop van tijd verouderd of niet meer juist is. Dit kan ontstaan ten gevolge van (aanpassing van de) regelgeving die bekend is geworden na het opmaken van deze uitgave. Voor toepassing in individuele gevallen raden wij u aan contact op te nemen met uw adviseur.

[R]

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

Een werknemer hield over de periode van 1 januari 2013 tot en met 28 april 2013 een sluitende rittenadministratie bij voor zijn auto van de zaak. Volgens de rittenadministratie heeft hij in deze periode in totaal 41 privékilometers gereden. Vervolgens verzocht hij om intrekking van de verklaring geen privégebruik, omdat hij na de wisseling van auto verwachtte meer dan 500 privékilometers te gaan rijden. De Belastingdienst legde een naheffingsaanslag loonheffingen op waarin rekening werd gehouden met de cataloguswaarde van de eerste auto. Volgens de werknemer was de eerste auto niet ook voor privédoeleinden aan hem ter beschikking gesteld door de werkgever. In zijn optiek moesten de 41 privékilometers tegen de waarde in het economisch verkeer bij hem worden belast en moest de bijtelling voor de eerste auto achterwege blijven.

In de wet staat dat een auto geacht wordt ook voor privégebruik ter beschikking te zijn gesteld tenzij blijkt dat het privégebruik op jaarbasis niet meer dan 500 kilometer bedraagt. De Hoge Raad heeft jaren geleden al geoordeeld dat een verbod op privégebruik van een auto geen rol speelt bij de vraag of aan de werknemer een auto ter beschikking is gesteld. De opvatting van de werknemer, dat per auto bekeken moet worden of sprake is van privégebruik, volgt de rechtbank niet. De Hoge Raad heeft in 1997 al eens beslist dat bij gebruik van meerdere auto's van de zaak in een kalenderjaar op jaarbasis moet worden bekeken of de kilometergrens is overschreden. In dit geval stond vast dat de werknemer in het kalenderjaar met de tweede auto meer dan 500 kilometer privé heeft gereden en dus gold de bijtelling voor het hele kalenderjaar. Hof Den Haag sloot zich in hoger beroep bij het oordeel van de rechtbank aan.

Een ander voorbeeld vormt de vervanging van een auto met 25%-bijtelling door een auto met 0%-bijtelling. Ongeacht het bijtellingspercentage blijft de bijtelling voor privégebruik alleen achterwege wanneer overtuigend wordt bewezen dat niet meer dan 500 kilometer privé is gereden in een kalenderjaar. Een werknemer reed in de periode van 1 januari 2013 tot en met 5 juli 2013 met een auto van de zaak die onder de 25%-bijtelling viel. In deze periode hield hij een sluitende rittenadministratie bij. Het aantal privékilometers in die periode was lager dan 500. Vanaf 29 juli had de werknemer een auto

van de zaak die onder de 0%-bijtelling viel. Vanwege dat bijtellingspercentage meende de werknemer dat hij geen rittenadministratie hoefde bij te houden. Het gevolg daarvan was dat hij niet kon aantonen dat hij in het hele kalenderjaar 2013 niet meer dan 500 km privé had gereden. Daardoor was voor het gehele jaar de bijtelling wegens privégebruik van toepassing, ondanks de sluitende rittenadministratie over het eerste halfjaar.

30%-regeling

De 30%-regeling is een bijzondere regeling voor belastingvrije vergoeding van kosten van huisvesting buiten het land van herkomst. De regeling is op verzoek van toepassing op werknemers die uit het buitenland afkomstig zijn. Voorwaarde is dat zij beschikken over een op de Nederlandse arbeidsmarkt schaarse deskundigheid. De regeling houdt in dat 30% van de totale beloning belastingvrij kan worden betaald.

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft een uitspraak van de rechtbank over tussentijdse beëindiging van de 30%-regeling bevestigd. De procedure betrof een ingekomen werknemer die tijdens de looptijd van de 30%-regeling ontslag nam bij zijn werkgever en vervolgens na vijf maanden elders aan het werk ging. In de tussenliggende periode was de werknemer op zoek gegaan naar andere woonruimte.

Bij verandering van werkgever kan de 30%-regeling worden voortgezet mits binnen drie maanden na de beëindiging van de eerste dienstbetrekking een nieuwe is gestart. De werknemer in kwestie voldeed niet aan deze driemaandeneis. De 30%-regeling laat geen ruimte om voor een zelfgekozen periode niet beschikbaar te zijn voor de arbeidsmarkt. De werknemer voerde aan dat hij die periode had gebruikt om te zoeken naar woonruimte. Nadat hij geschikte woonruimte had gevonden, had hij binnen drie maanden een andere functie gevonden. De rechtbank vond niet aannemelijk

dat de werknemer niet naast het zoeken naar woonruimte naar een nieuwe functie had kunnen zoeken. Het hof voegde daaraan toe dat de termijn van drie maanden niet inhoudt dat voldoende is dat minder dan drie maanden naar een andere functie is gezocht.

Gebruik camerabeelden toegestaan

Op verzoek van een werknemer geeft de Belastingdienst een verklaring geen privégebruik af. Die verklaring houdt in dat de werknemer aan de inspecteur heeft medegedeeld dat hij de hem ter beschikking gestelde auto voor niet meer dan 500 km op jaarbasis privé gebruikt. De bijtelling voor privégebruik kan dan achterwege blijven. Wel moet de werknemer kunnen aantonen dat het werkelijke privégebruik niet meer dan 500 kilometer bedraagt. Bij de controle van dat bewijsmateriaal mag de Belastingdienst gebruik maken van camerabeelden van de politie, aldus Hof Den Bosch.

Het hof kwam tot zijn uitspraak in een procedure over een naheffingsaanslag loonheffing wegens privégebruik van een auto van de zaak. Bij vergelijking van de rittenadministratie van de werknemer met camerabeelden van de politie constateerde de Belastingdienst dat de auto dertien maal op de A2 was gesignaleerd, terwijl volgens de rittenadministratie elders of niet zou zijn gereden met deze auto. De rittenadministratie was daarom geen betrouwbare bewijsmiddel. Naast deze afwijkingen constateerde de Belastingdienst dat de beginkilometerstand op een bepaalde dag 50 kilometer lager was dan de eindkilometerstand van de vorige dag.

De werknemer meende dat zijn privacy was geschonden door het gebruik van de camerabeelden. Volgens het hof is het raken van de persoonlijke levenssfeer inherent aan het indienen van een verklaring geen privégebruik. Het indienen van deze verklaring verplicht iemand om een administratie bij te houden van de met de auto verreden privékilometers. Iedere vorm van door de Belastingdienst geleverd bewijs voor onjuistheid van de overgelegde rittenadministratie raakt per definitie de privésfeer van de werknemer. Volgens het hof bestaat er voldoende wettelijke grondslag voor het gebruik van camerabeelden ter controle van het privégebruik van een auto van de zaak. Gelet op het grote aantal verklaringen geen privégebruik, de beperkte mogelijkheden tot

bijzondere omstandigheden wordt ervan uitgegaan dat het debiteurenrisico is aanvaard met de bedoeling het belang van de gelieerde partij te dienen. Een eventueel verlies op de geldlening komt niet in mindering op de winst of het inkomen van de geldverstrekker. Een lening kan aanvankelijk zakelijk zijn, maar tijdens de looptijd onzakelijk worden. Ook dan geldt dat een eventueel verlies niet (meer) in mindering komt op de winst of het inkomen.

Een dga, die een lening had verstrekt aan zijn BV, heeft volgens de rechtbank gedurende de looptijd van de lening zijn positie als schuldeiser verslechterd. Met instemming van de dga wijzigden de BV en de bank de bestaande kredietovereenkomst. De kredietfaciliteit van de BV werd daardoor uitgebreid, maar de BV moest extra zekerheden geven. De dga moest zich borg stellen. De bank stelde verder als voorwaarde dat de door de dga verstrekte lening werd achtergesteld bij de kredieten van de bank. Door de verslechtering van zijn positie als schuldeiser te accepteren werd de lening aan de BV onzakelijk. Volgens de rechtbank zou een onafhankelijke derde het door de dga geaccepteerde debiteurenrisico niet hebben genomen. Gevolg van de onzakelijkheid van de lening was dat de latere afwaardering niet aftrekbaar was van het inkomen van de dga.

Uit schenking betaalde rente

Betaalde rente die betrekking heeft op een schuld ter financiering van een eigen woning is aftrekbaar. Rente die niet wordt betaald maar door de crediteur wordt kwijtgescholden is niet aftrekbaar. Inzet van een procedure was het antwoord op de vraag of een schenking van de crediteur aan de debiteur, die wordt gebruikt om verschuldigde rente te betalen, gelijkgesteld moet worden met een kwijtschelding.

De procedure had betrekking op iemand die van zijn ouders € 45.000 had geleend om het aandeel van zijn ex-echtgenote in de gezamenlijke woning over te nemen. Aanvankelijk betaalde hij de rente steeds op tijd, maar toen hij in financiële problemen raakte werd de rente bijgeboekt op de schuld. De ouders maakten jaarlijks gebruik van de mogelijkheid om hun kinderen een belastingvrije schenking te doen. Vanaf het moment waarop de rente niet meer maandelijks werd betaald, werd de jaarlijkse schenking gebruikt ter betaling van de bijgeboekte rente. Het restant van de schenking werd gebruikt

[R]

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

voor aflossing van andere schulden die de belanghebbende aan zijn ouders had.

Volgens de inspecteur was geen sprake van betaling van rente maar van kwijtschelding. Dat zou betekenen dat de rente niet aftrekbaar was. Hof Arnhem-Leeuwarden was van oordeel dat van een kwijtschelding door de ouders geen sprake was. De verschuldigde rente werd zorgvuldig geadministreerd; de jaarlijkse schenking werd gebruikt om de bijgeboekte bedragen aan te zuiveren. De broer van de belanghebbende ontving de jaarlijkse schenking in contanten. Volgens het hof was geen sprake van een zogenaamd kasrondeje. Volgens de Hoge Raad geeft het oordeel van het hof geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting. Vanwege de feitelijke aard leent het oordeel zich verder niet voor cassatie.

Vergoeding lid stembureau

Een vrijwilliger is een persoon die niet bij wijze van beroep arbeid verricht voor een instantie die niet aan de heffing van vennootschapsbelasting is onderworpen. Er geldt een vrijstelling voor vrijwilligersvergoedingen mits deze per maand niet meer bedragen dan € 150 en per kalenderjaar niet meer dan € 1.500.

Volgens Hof Amsterdam is de vergoeding, die een lid van een stembureau ontving voor zijn werkzaamheden, belast ook al overschreed de vergoeding het bedrag van € 150 niet. Uitgaande van een schatting van het aantal gewerkte uren bedroeg de vergoeding ten minste € 7,89 per uur. Dit bedrag was vrijwel gelijk aan het destijds geldende minimum uurloon. De Belastingdienst hanteert een maximale vergoeding van € 4,50 per uur als niet-marktconforme vergoeding. Voor vrijstelling als vrijwilligersvergoeding geldt de voorwaarde dat het gaat om niet beroepsmatige arbeid. Die voorwaarde komt erop neer dat de vergoeding die een vrijwilliger ontvangt onder het commerciële niveau ligt en het karakter

heeft van een kostenvergoeding.

Waardering verhuurde woning

De heffing van inkomstenbelasting over de inkomsten uit sparen en beleggen vindt op forfaitaire wijze plaats in box 3. De inkomsten worden gesteld op een forfaitair rendement van 4% van de waarde in het economische verkeer van het positieve saldo van bezittingen en schulden. De Hoge Raad is van oordeel dat dit forfaitaire stelsel niet onredelijk is. Ook wanneer het rendement op bepaalde bezittingen structureel lager is dan 4%, is volgens de Hoge Raad nog geen sprake van een ongeoorloofde inbreuk op het recht van eigendom. In het geval van verhuurde woningen zal een gering resultaat in het algemeen zijn weerslag vinden in de waarde in het economische verkeer.

Sinds 2010 worden verhuurde woningen in box 3 voor de WOZ-waarde opgenomen. Het gaat dan om de waarde van een onroerende zaak op 1 januari van het voorafgaande jaar. Dat is een praktische regeling die geen inbreuk vormt op het recht van ongestoorde eigendom van een zaak. De WOZ-waarde is gebaseerd op de volle en onbezwaarde eigendom van een onroerende zaak en houdt geen rekening met de verhuurde staat. Daarom wordt de waarde van een verhuurde onroerende zaak gesteld op een percentage van de WOZ-waarde. Dat percentage is de zogenaamde leegwaarderatio. Een tegenbewijsregeling ontbreekt. Er is sprake van stapeling van forfaits. Er wordt een forfaitair rendement bepaald over een forfaitaire waarde, die in het geval van verhuurde staat nog eens forfaitair wordt gecorrigeerd. De vraag is of de uitkomst daarvan een resultaat is dat de wetgever voor ogen stond. Volgens de Hoge Raad is dat niet het geval wanneer de waardering van verhuurde woningen ten minste 10% hoger is dan de werkelijke waarde. De waarde van een verhuurde woning moet in een dergelijk geval worden vastgesteld met toepassing van de hoofdregels van box 3. Dat betekent dat de werkelijke waarde in het economische verkeer van de verhuurde woning op de WOZ-waardepeildatum moet worden vastgesteld.

De Hoge Raad heeft een andersluidende uitspraak van Hof Amsterdam vernietigd. Hof den Haag moet de eigenaar van de verhuurde woningen nu de mogelijkheid bieden om aannemelijk te maken dat de waarde in het

[R]

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

economische verkeer van de verhuurde woningen op de waardepeildatum lager ligt dan de forfaitair vastgestelde waarde.

Langlopende echtscheiding

De inkomsten uit eigen woning behoren tot de gezamenlijke inkomensbestanddelen wanneer een belastingplichtige het hele kalenderjaar dezelfde partner heeft. Is dat niet het geval, dan worden de inkomsten uit de eigen woning in aanmerking genomen naar rato van de gerechtigdheid tot de woning.

Hof Arnhem-Leeuwarden heeft onlangs moeten oordelen over de verwerking van de inkomsten uit eigen woning in het geval van een langlopende echtscheiding. De echtscheiding werd in 2006 door de rechtbank uitgesproken. De vrouw stelde hoger beroep in tegen de beschikking van de rechtbank. Eind september 2009 deed het hof uitspraak in het hoger beroep, waarna de echtscheiding werd ingeschreven in het register van de burgerlijke stand. Gedurende een groot deel van het jaar 2009 woonden de ex-echtgenoten samen in de eigen woning. De woning behoorde tot de echtscheiding tot het huwelijksvermogen van het echtpaar. De tussen hen bestaande onverdeeldheid werd niet opgeheven. Dat betekende dat ieder van de ex-echtgenoten voor de helft gerechtigd was tot de woning. Ieder van hen moest dus de helft van het eigenwoningforfait aangeven en kon de helft van de betaalde hypotheekrente in aftrek brengen.

De inspecteur stelde zich op het standpunt dat de ex-echtgenoten het gehele jaar 2009 als gehuwd moesten worden aangemerkt en daarom elkaars fiscale partner waren. Omdat zij niet het gehele jaar gehuwd waren, was alleen sprake van fiscaal partnerschap wanneer zij daarvoor in de aangifte hadden gekozen. Geen van beide ex-echtgenoten had die keuze in de aangifte

gemaakt.

TOESLAGEN

Terugvordering toeslagen

De staatssecretaris van Financiën heeft in de halfjaarsrapportage van de Belastingdienst aandacht besteed aan de internationale invordering van teveel betaalde toeslagen. Aanleiding hiertoe was het probleem met teveel betaalde voorschotten aan Bulgaren. Inmiddels is duidelijk geworden dat de kans op terugvordering van deze voorschotten, ondanks alle inspanningen, nihil is. Onderzocht is in hoeverre deze problematiek speelt bij de terugvordering van teveel betaalde toeslagen naar andere landen. Aan vorderingen staat een bedrag open van ongeveer € 170 miljoen, verdeeld over 100.000 mensen.

De Belastingdienst gaat meer aandacht besteden aan de invordering van dit bedrag. Er wordt begonnen in België, Duitsland en Polen. In die landen wonen veel toeslagontvangers en mag een redelijke betaalcapaciteit worden verwacht. De Belastingdienst gaat daarbij arbeidsextensieve nieuwe instrumenten inzetten en mogelijk gebruik maken van de diensten van private incassobureaus.

ALGEMEEN

Nieuwe leningfondsen voor mkb

In een brief aan de Tweede Kamer deelt de minister van Economische Zaken mee dat er twee leningfondsen worden opgericht voor het mkb.

Het gaat om een Achtergestelde Leningenfonds (ALF) van € 300 miljoen. Het fonds zal achtergestelde leningen in de orde van grootte van € 150.000 tot € 5 miljoen verstrekken. De verwachting is dat de banken dan bereid zijn gemiddeld het dubbele aan niet achtergestelde financiering ter beschikking te stellen. Het ministerie van EZ stelt voor het ALF garanties beschikbaar via de Groeifaciliteit. Voor deze garantie is in het Aanvullende Actieplan mkb-financiering budget gereserveerd.

Naast het ALF komt er een Bedrijfsleningenfonds (BLF) van € 500 miljoen. Dit fonds gaat samen met banken

leningen van minimaal € 10 miljoen verstrekken. Voor het BLF worden geen overheidsgaranties verstrekt. Beide fondsen worden opgericht door de Nederlandse Investeringsinstelling. Volgens de minister krijgen ondernemers door deze fondsen een betere toegang tot financiering en krijgen pensioenfondsen en verzekeraars extra investeringsmogelijkheden.

ARBEIDSRECHT

Meer recht op flexibel werken

De Eerste Kamer heeft een voorstel om de Wet aanpassing arbeidsduur, arbeidsplaats en werktijd te wijzigen aangenomen. De wijziging is bedoeld om flexibel werken te bevorderen. Als gevolg van deze wijziging kunnen werknemers hun werkgever eerder vragen om aanpassing van de overeengekomen arbeidsduur, arbeidsplaats of werktijd. Voorwaarde is dat de werknemer op het moment van wijziging ten minste een half jaar in dienst is bij de werkgever. De werknemer moet zijn verzoek ten minste twee maanden voor het beoogde tijdstip van ingang van de aanpassing schriftelijk indienen. De werkgever mag een verzoek van een werknemer om aanpassing van zijn arbeidsduur of werktijden alleen afwijzen op grond van zwaarwegende bedrijfsbelangen. De beslissing op een verzoek om aanpassing van de arbeidsduur, de arbeidsplaats of de werktijd moet schriftelijk aan de werknemer worden meegedeeld. Een afwijzende beslissing moet onder opgave van de redenen worden meegedeeld. Wanneer de werkgever niet uiterlijk een maand voor het door de werknemer aangevraagde tijdstip van aanpassing op het

[R]

REMMERSWAAL

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

verzoek heeft beslist, wordt het verzoek als geaccepteerd beschouwd.

De wijziging van de wet geldt niet voor een werkgever die minder dan 10 werknemers in dienst heeft. Deze werkgevers moeten zelf een regeling treffen voor het recht op aanpassing van de arbeidsduur van de werknemers.

Gedetineerde zieke werknemer

Uitgangspunt van het arbeidsrecht is dat wanneer geen arbeid wordt verricht, de werkgever geen loon hoeft te betalen. Op dit uitgangspunt geldt een uitzondering voor de situatie waarin een werknemer door ziekte niet in staat is om te werken. Bij een combinatie van ziekte en andere oorzaken die verhinderen dat de werknemer werkt, moet beoordeeld worden wat de primaire oorzaak is van de verhindering om te werken.

Hof Arnhem-Leeuwarden oordeelde dat een werkgever geen loon hoefde te betalen aan een zieke werknemer die gedetineerd was. De primaire oorzaak voor de onmogelijkheid om te werken was niet haar ziekte maar de detentie. Volgens het hof werd daardoor elke mogelijkheid tot werken fundamenteel geblokkeerd. Onder deze omstandigheden vormt ziekte geen uitzondering op de hoofdregel van het arbeidsrecht.

Verduistering bescheiden

Ontslag op staande voet is een zo zwaar middel dat het niet licht mag worden ingezet. Een werkgever zal zich eerst moeten afvragen of hij al het mogelijke heeft gedaan om het ontslag te vermijden. Bij de beoordeling van een ontslag op staande voet moeten alle omstandigheden van het geval in onderling verband in aanmerking worden genomen. Persoonlijke omstandigheden van de werknemer, zoals leeftijd, de aard en duur van het dienstverband en de gevolgen van het ontslag op staande voet moeten in de beoordeling worden betrokken.

Hof Den Bosch oordeelde in een voorkomend geval dat de beoordeling van alle omstandigheden ertoe zal leiden dat in een bodemprocedure het ontslag op staande voet als een te zwaar middel zal worden beschouwd. Het hof kwam tot zijn oordeel in hoger beroep tegen een vonnis in kort geding. De werkgever had een werknemer op staande voet ontslagen omdat hij exploten van onder de werkgever

gelegd beslag op zijn loon zou hebben verduisterd.

Tijdens de vakantie van de werknemer vond de werkgever de deurwaardersexploten in een bureau van de werknemer. De deurwaarder had beide beslagexploten overhandigd aan de werknemer. De werknemer voerde aan dat hij de personeelsadviseur van zijn werkgever direct op de hoogte had gesteld van het eerste exploit. Het formulier loonbeslag is door de personeelsadviseur namens de werkgever ingevuld en ondertekend geretourneerd. Daardoor was de werkgever dus op de hoogte van het gelegde loonbeslag. In hoger beroep erkende de werkgever dat de personeelsadviseur op de hoogte was van het loonbeslag. Het tweede exploit van de deurwaarder heeft de werknemer niet aan zijn werkgever overhandigd maar in zijn bureaulade gelegd. Daardoor was sprake van het achterhouden van relevante stukken. De werkgever heeft niet gesteld dat het uitsluitend achterhouden van het tweede exploit op zichzelf al een dringende reden voor ontslag op staande voet was. Dat viel ook niet uit de ontslagbrief af te leiden. Daarom oordeelde het hof dat de werknemer terecht een beroep deed op de vernietigbaarheid van het ontslag op staande voet.

LOONBELASTING

Volgens AG is iPad een computer

Onder de oude regeling in de loonbelasting voor vergoeding van kosten was het onderscheid tussen computers en communicatieapparatuur van belang. Om computers belastingvrij te vergoeden of te verstrekken moesten zij voor 90% of meer zakelijk worden gebruikt. Voor communicatiemiddelen volstond 10% zakelijk gebruik. Dat wettelijke onderscheid hield geen rekening met de opkomst van hybride apparaten die kenmerken van beide categorieën vertonen, zoals tablets. Eind 2014 ontstond veel ophef

door een uitspraak van Hof Amsterdam. Het hof merkte de door een werkgever aan alle werknemers in vaste dienst verstrekte iPads aan als communicatiemiddel. Hoewel door de verplichte toepassing van de werkkostenregeling per 1 januari 2015 het belang van het onderscheid met name bij oude gevallen is gelegen, stelde de staatssecretaris van Financiën toch beroep in cassatie in.

De Advocaat-generaal bij de Hoge Raad (AG) is van mening dat het hof de iPads ten onrechte als communicatiemiddel heeft aangemerkt. Volgens de AG wordt de indeling in een categorie bepaald door:
(i) de mate waarin het apparaat bedoeld is voor taken die ook met een computer kunnen worden verricht, en
(ii) de mate waarin het apparaat als communicatiemiddel functioneert. Uit de hoeveelheid functies van een iPad volgt niet dat de iPad hoofdzakelijk is gericht op of bedoeld voor communicatie. Uit onderzoek naar het gebruik van tablets blijkt dat deze slechts in beperkte mate als communicatiemiddel worden gebruikt.

Hof Amsterdam heeft bij zijn beschouwing niet alle functies van de iPad in onderlinge samenhang in aanmerking genomen, maar zich beperkt tot een beoordeling van de kantoorfuncties. De AG rekent het hof met name aan dat de mogelijkheid om een toetsenbord aan te sluiten niet in de beoordeling is betrokken. Volgens de AG is de communicatiefunctie van de iPad ondergeschikt aan de overige functies en taken van het apparaat. Daarom moet de iPad worden aangemerkt als computer en omdat in deze procedure vaststaat dat niet aan de eis van voldoende zakelijk gebruik is voldaan, is de verstrekking van de iPads belast. Het oordeel van de Hoge Raad in deze zaak moet worden afgewacht.

Wisseling auto van de zaak

Het blijft kennelijk lastig om in te zien wat de gevolgen zijn van het intrekken van een verklaring geen privégebruik auto in de loop van een kalenderjaar. Dat gebeurt nogal eens na een wisseling van auto. Ongeacht het aantal auto's dat in een jaar ter beschikking heeft gestaan is de bijtelling voor privégebruik van toepassing wanneer meer dan 500 kilometer privé is gereden in dat jaar.